

ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL

Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International
lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 4.0

Mahmut 1991
Selim
GÜRSEL
ÇORUM

SANAL KİTAPLAR

2026

Fo raba fira pKIRT

SARI ÇİĞDEM'DE YAZDIKLARI

YAZDIKLARIMIZ:80

Arap KURT
SARI ÇİĞDEM'DE
YAZDIKLARI

Mahmut Selim GÜRSEL
2026

YAZDIKLARIMIZ: 80

[CORUM](#) © 1998 [Mahmut Selim GÜRSEL](#) , [Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International](#) lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 40

PARA İLE SATILMAZ!

**ARAP KURT
SARI
ÇİĞDEMDE
YAZDIKLARI**

**Mahmut Selim GÜRSEL
2006**

ISBN

**TAKTİM
Mahmut Selim GÜRSEL
Arap KURT
NÜANS
GÖLGE
CEZB
UZAK DURMA ÖYLE
TESELLİ
ÇOCUK DOĞAR ÇOCUK ÖLÜR
HAİKULAR
İADE-İ ZİYARET
GÖNÜL DERDİ
ŞAİR ÜŞÜMESİ
DEVİRİSABIK
KADIN GÜLDÜ
KARA SEVDA KARASI
DİL-İ MUHABBET
AŞK-I EBEDÎ
GECE
LAL-I VAHDET
GÜL DULDASI!
DİL-İ MUHABBET**

TAKDİM

Bir kitabın doğması, o kitabı yazmaya kalkan kişinin amacına ve bilgi birikimine göre değerlendirilmesi uygun olarak görülmelidir.(1)

Elinizde bulunan bu çalışmanın sizlere ulaşması için günlerini veren bu çabası için şükranlarımı sunarken, bu çalışmada da benim ufacık bir katkımın da bulunması beni bahtiyar etmiştir.

Bu çalışma ile sizlerde bazı bilgileri edinmiş ve faydalanmış olarak uzun yılların birikimlerinden aydınlanacağınızı göreceksiniz. (2)

Bilgi; yazılmadıkça kaybolmaya açık birikimlerdir. Her insan bir kitaptır; onu okumamız gereklidir.(3)

Tanımadığımız ve anlamadığımız kişiler hakkında nasıl kararlar veremezsek; bir çalışmayı da incelemeden, okumadan karar veremeyiz.

Mahmut Selim GÜRSEL

(1) İnsan durup dururken yazmaz. Birikimini başkalarına lazım olur diyerek yazar. Aslında o yazmaz. Ona yazdıran; onu yaratandır!

(2) Kitap okuyan; muhakkak okuduğundan bir bilgi edinir. Yaşamında muhakkak o bilgi kendisine veya etrafına yardım dokunacağını bilmez. Onu yaratan o öğrettiği bilginin yazıya dökülüp başkalarına aktarılacağını bildiğinden o kişiye o kitabı okutur. Bilgi böylece yayılır.

(3) İnancıma göre bizi tek kişiden yarattı. O ilk kişiye bütün ilimleri verdi. Bu ilimler şimdi gen dediğimiz ile hepimize bu bilgiler geçti. Herhangi bir kişi kendi geninde olan bu bilgileri kullanmaya başladıkça bilgileri genişler. BÜTÜN BİLGİLERİ öğreten her insan için belirli bilgiyi genişleterek kullanma yazgısını yazdığı için ancak o bilgiler ile gelişir. "her insan bir kitaptır."

Mahmut Selim GÜRSEL

1947 tarihinde babamın subay olarak bulunduğu Erzurum'da bir at arabasında doğum evine giderken doğmuşum. Babam Eminsu Ali Rıza Gürsel, annem ise Fahriye hanımefendi idi.

İlkokula İskenderun'da başladım. Ankara' da bitirdim. Ankara Yenimahalle Ortaokulunun birinci sönestrinde babamın emekli olmasından dolayı 1960 yılında Çorum'a gelince Atatürk Ortaokuluna

devam ettim. Babamın "oku da oğlum ceketimi satar seni okuturum" diyerek bana yaptığı nasihatleri ters tepki yaptı, okumuyorum diyerek okulu birinci sınıfta bıraktım.

Marangoz çırağı olarak Azmi Başar ustanın yanına girdim. Askere gidene kadar ustanın yanında çalıştım.

1967 tarihinde askerlik dönüşü, Ankara Emniyet Müdürlüğünde teknisyen olarak göreve başladım. Ortaokulu dışarıdan 2 yılda bitirdim. 1972 tarihinde Polis Memuru olarak Ankara'da çeşitli şubeler ve karakollarda çalıştım. 16 Eylül 1973 tarihinde Selma (Kurşuncu) Hanımefendi ile evlendim.

1978 yılında naklen Çorum İl Halk Kütüphanesine Memur olarak geçtim.

Dışarıdan Çorum Ticaret Lisesini iki yılda bitirdim.

Kendi kendime Osmanlıcayı öğrenmeye uğraştım, Hat sanatı ile biraz ilgilendim 150 ye yakın Ser levham var, Çorum Güzel Sanatlar Galerisinde ve Kütüphane salonlarında bu levhaları sergiledim.

03. 08. 1988 tarihinde İl Halk Kütüphanesi Müdür yardımcılığına atandım. 1990 tarihinde

kütüphanelerdeki kitapların tasnifi ile ilgili 10 yıllık bir araştırmamı "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)" kitap haline getirip Kültür Bakanlığına sundum. Kitabımdan Türkiye'deki bütün kütüphanelere dağıtılmak üzere 1000 adet satın aldılar.

1993 yılında Türkiye'deki bütün kütüphanelerde bulunan "El Yazması" kitapların Ankara Milli Kütüphanesine toplanma kararı veren Kültür Bakanlığına karşı Çorumlu hemşerilerimi haber dar ettim, mahalli radyodan ve gazeteler ile parti il Başkanlarını ile Millet Vekilimiz Adnan Türkoğlu ve Belediye Başkanımız rahmetli Turan Kılıçcıolu' nun destekleri ile el yazma kitaplarımızın Çorum'da kalmasını sağladım!

Açık öğretim için üniversite sınavlarına girip kazandım. İkinci sınıfta iken 25 Nisan 1994 tarihinde Tatvan Bitlis'e Müdür olarak tayinim çıktı, tayin edildiğim yere gitmeyerek emekliliğimi istedim.

İlkokul sıralarında okuyarak pilot olmanın düşlerini kurardım. Bu hayalim gerçekleşmedi. Şu anda emekli memurum. Marangozluk, oymacılık, Polis Memurluğu, Memurluk ve idarecilik yaptım.

Her çalıştığım meslekte çeşitli önemli olaylar oldu ise de son çalıştığım kurumda bence; en önemli bir hatıramı anlatmak istiyorum: Kütüphanedeki çalışmalarım ve "El Yazması Kitaplar"ın Çorum'da kalması için verdiğim çabalar neticesinde Bitlis Tatvan'a tayin edilme olayım beni çok yıktı. Fakat bu üzüntümün boş olduğunu zamanla gördüm. Rabb'imizin izni ile Hacca gitmek nasip oldu, iki kitap daha yayımladım ve elinizde bulunan bu derginin çıkmasına vesile oldum. Mesleklerin insanlara sağladığı maddi avantaj olarak, evinizi geçindirecek, namerde muhtaç etmeyecek avantajından başka, manevi olarak; sizin yaptığınız işlerle ilgili karşılaştığınız problemleri değerlendirirseniz avantajların neler olabileceğini hayat okulundan öğrenmiş oldum.

Yazı yazmaya beni kimse teşvik etmedi Kütüphane için hazırladığım kitap beni yazmaya teşvik etti. Yazılarım mahalli basında yayımlandı. Yazılarımdan dolayı bir ödül almadım; fakat kitapları ve bu dergi benim için en büyük ödüldür.

İdealim: Çorum'a tam teşekküllü bilgisayar ortamında bir kütüphane kazandırmaktır. Bu idealim yüzünden tayinim çıktı. Yayımlanmış dört

çalışmam bulunmaktadır. Bu "Alfabetik Onlu Tasnif Fihristi (Dewey)", Bakanlığa sunulmuş; "Alfabetik Türk ve Yabancı Yazarlar Fihristi" ve "Ne Nerede Başlıklı Arama Fihristi" basım için hazır beklemektedir. Yazılarım daha çok araştırma dalı ile makale türüdür. Tiyatro çalışmalarım, şiir ve hikâye denemelerim bulunmaktadır.

Benim okuyucularıma diyeceklerim şudur ki. Doğru bildiğiniz konuları savunun. Bu savunmanız size belki tepkiler getirecektir. Bu tepkileri inceleyerek doğru olup olmadığını araştırın.

Çalışmalarım: SİTEM:
<https://gurselyayin.com> E-POSTAM:
corumlu2000@gmail.com

Arap KURT

1965 yılında Çorum'un Alaca ilçesinde doğdu. İlkokulu orta ve liseyi Alaca'da bitirdi. 1985 yılında girdiği Anadolu üniversitesi iktisat fakültesinden 1988 yılında kendi isteği ile ayrıldı. Evli ve bir kız, iki erkek çocuk babası olan şair, ticaret ve tarım işleri ile uğraşmaktadır.

Şiire olan ilgisi ortaokul yıllarında başlamasına rağmen yazdıklarını paylaşmaya 2006 yılında başlamıştır. Serbest şiir ve kısa şiirler tarzı olmakla birlikte hece şiirleri de bulunan şairin eserleri çeşitli antolojiler de ve yerel gazetelerde yayınlamıştır.

Bunlar: Aya Düşen Seçkiler şiir antolojisi, Çorum Halk Şiiri Antolojisi, Kardeşlik dergisi, Ece

dergisi, Kırık Kalemler, Birikim, ve Aşkın e- hali
dergileri ile Alaca Birlik, Alaca Lider, Çorum
Hakimiyet ve Malatya Hakimiyet
gazeteleridir. Gün batımı Düşleri Sanatçının ilk şiir
kitabıdır.

ESERLERİ

Gün batımı Düşleri (2013) şiir kitabı

NÜANS

Kaldırımında gölgeler bulutlar yere ağır
Gece kuşundan dinle karanlıkta amanı
Ne cennet ne cehennem arafta hiçlik doğar
Şehir bacalarının gümüş renkli dumanı

Sessiz sessiz ağlayan yıkık virane evler
Kayan yıldız öfkesi güle sıçrar alevler
Kelebek görünüşlü yarasa olmuş devler
Ancak dua dağıtır bu kasvetli zamanı

Beynimde davul sesi düğün eder zebani
Günahlarım canavar ruhum bana yabani
Yuvalarında gözler kör şeytandan şeytani
Eşikte bekler köpek melek inecek anı

Ölüm girdi fikrime kaybolan güle yazdım
Ne kendimden bir fazla ne de kendimden azdım

Kanayan tırnaklarla şaire mezar kazdım
Azrail bedenimden çekip alırken canı

Senden bir yer isterim uzanıp yatmak için
Sürün atlarınıızı basıp üstümden geçin
İncitmeyin kalbimi kabrime çiçek saçın
Beni bana bırakın toprak emerken kanı

GÖLGE

Seviřir gölgeler yüzşüz/ce
Kimi altta kimi üstte
Gölge üstüne düşmüşse gölge
Kimi zaman önüme geçer
Keser yolumu
Kimi zaman arkaya düşer
İdare eder durumu
Bazen benden uzun
Bazen kısa
Gün tepeye durduğunda
Ayaklarıma dolaşır gölge
Gün batımında uzar ha uzar
Aniden gidiverir vefasız yar gibi
Bu akşamda kendimle kalacağım desene
Güneřin oynařı gölge

CEZB

Gözlerimde zaman azgın bir nehir
Nilüfer ağıdı süzmüş gibiyim
Gönlün girdabında savruldu ömür
Sanki yüreğimi üzmüş gibiyim
Bilirim gülmekle şenlenmez hayat
İçimde yaradır gizlenen niyet
Bozulan huzurum ödenen diyet
Boşluğa şiirler yazmış gibiyim
Balçık sükuneti suyun duygusu
Göğün beşiğinde ayın uykusu
İçimde büyüyen günah korkusu
Sanki karıncayı ezmiş gibiyim
Zırlı karanlıklar nöbete gebe
Gecenin esrarı çekiyor dibe
Üşüyen ruhuma güneşten hibe
Sanki sabahımı sezmiş gibiyim

UZAK DURMA ÖYLE

Bir sancı başladı içime düştüğünden beri
Alnımda dindi rüzgâr
Bağrımda iz; yağmur dövmesi
Korku: kuruturum korkusu
Hazan dediğin ne ki
Sadece gül benzinin solması
Ölüm: ömrüm dediğin yaprakların
Sevgimden yoksun dökülmesi
Ben senin baharınım
Başak bereketli yazın
Son güzün
Kışa meyilli hüznün
Vakit umudu biçme vaktidir
Acının hasadı mevsim ötesi
Aldırma aynalara
Sırrı kendine kalsın
Mahkûm olsun yüzündeki çizgiler
Anlamsız gülüp de yorma kendini
Sussun artık
Gönlü hicrana salan ezgiler
Uzak durma öyle
Haydi, beriye gel
Daha beriye

Sokul içime
Ben senin baharınım
Başak bereketli yazın
Ben senim
Sen bensin işte
Düşüncesi bile acı
Kalan ömrümün senden yoksun geçmesi
Hangi tohum ister ki
Düştüğü yerde kurumayı
Canda can bulmak değil mi?
Toprak denilen dost köklerin sarılması

TESELLİ

Gece ölüm sesizliğindeyken
Bir güvercinin kalp atışını duydum içimde.
Korkularımı uyandırmadan
Ürkek adımlarla üstümden geçişini...
Öyle bir histi ki, bu
Sımsıcacık güven
Yalnızlığıma yar
Ölüme meydan okuma
Ve
Bir buse bıraktı kuş/kulu gözlerime
Korkma!
Hep yanındayım dercesine...

Dere tepe dolařan yolcu yolda yorulur
Hazan girer bađına gazel gibi savrulur

Ve dünkü çocuklara ölüm gelir yaklařır
Koca koca insanlar bir anda çocuklařır

ÇOCUK DOĞAR ÇOCUK ÖLÜR

Bir doğuş hikayesi dünyaya gelir kardeş
Tırmalarken rahmini ruhuyla olur sırdaş

İnsan denilen kale muhteşemce yapılar
Alemleri geçerek aralanır kapılar
Emeklerken hayatı gölgesine yabancı
Umutlar yığın yığın başında kral tacı

Büyüyüp serpilirken tanır dostu düşmanı
Gönülden gelen duygu ateřler deli kanı

Varlık yokluk arası çetin olur savaşlar
Zemheride kavrulup yaz ortasında kışlar

Hayatın göbeğinde savururken harmanı
Kalkıp gider içinden gün batımı zamanı

Yorgun seyyahlar gibi yaslanır bir duvara
Gözlerde perde olur duman duman sigara

HAİKULAR

YAĞMUR

Bir bulut olsam
Hep yağmur getirirdim
Yıldırım aşkı

ÖZLEM

Özlemek var ya
Çoğaltırmış sevdayı
Kimsesiz yarım

SÖZ

Uçan kuştur söz
Unutsa da insanlar
Avcı tetikte

S/AKLIM

Düşünüyorum

Sende düşünüyorsun
Aklın yolu bir

KORKU

Gelir üstüme
Yenilmemiş korkular
Kaçacak yer yok

KIZIL ELMA

O ülküsüzler
Hesap sorar ülkemden
Yar kızıl elma

YAREN

En güzel yaren
Keşkesiz olanıdır
Aşk pişman değil

YABAN KAZLARI

Gözden kayboldu
Hızlı hızlı uçarak
Üç yaban kazı

ZOR PROBLEM

Kurbağa çözsün
Havuz problemini
Hiç uğraşamam

GÖKYÜZÜ

Gece gündüz
Hep semi hatırlatır
Ah bu gökyüzü

İADE-İ ZİYARET

I.

Unutmak istediğim şeyleri hatırlatıyorsun
Hazandan sonra gelen kış/ım
Seni yaşamak istemiyorum artık
Aynı kaderi paylaşmak acı veriyor bana
Dayanamıyorum!
İçimdeki çocuğun ağlamalarına...

II.

Tam zamanında geldin bahar
Hafızamdan silinmek üzereydin nerede ise ,
Nasıl da anlam kattı hayata
Toprağın giyindiği rengârenk elbise!

Bilmem ki, ne diye gam etmişim,
Gelip geçici kış,
Demek ki unutmuşum
Kardelenin ayazla yaptığı savaşı!
Ve
Gözlerinden dökülen yaşlar
Riyasız yağması yağmur gibi
Rahmet olsun istiyorum
Beddua bilmeyen o mahzun çocuğun duası gibi

III.

Ruhun yalnız bırakmaz beni biliyorum
Gidiyorum desen de üzülmem
O kadar eminim ki gitmeyeceğinden

Yine kırmızı güller açacak bahçemde
Yine kuş sesleriyle uyanacağım sabaha
Güneş yine doğacak elbet
Perdeyi araladığın an
Bayram olacak hanemde
Yine geldin demektir iadeyi ziyaretime...

Ey gönlümde yıllanan zemheri!
Vefalı sevgili üşümüşlüğüm
Aşkımın cevheri

Ve
Çocukluğumun sevgiden yoksun geçen günleri
Gidin artık öteye
Mutluluk benimde hakkım
Gelsin istiyorum
Adım adım beriye

GÖNÜL DERDİ

Rast gelene gül verilmez;
Yol bilmeze yol sorulmaz;
Gayrı bu elde durulmaz
Diz bağımı çözen gönül!

Hal bilmeze, halim dedim,
Dil bilmeze, dilim dedim,
Diken imiş gülüm, dedim
Gülistanda hazan gönül!

Bozulmuş, düzenin çarkı;
Terk eğlettin evi barkı.
Ölüm ile hayat farkı,
Kaderimde yazan gönül!

Rüyalarım çıktı boşa;
Şefkat verilmemiş taşa.
Ne belalar geldi başa;
Diyar diyar gezen gönül!

Yaz ayında senin kışın;
Değişmez ki, hiç, bakışın;
Tükenecek ekmek, aşın;

Yüreğimi ezen gönül!

Yaren dedim, yardan attın;
Altın idim pula sattın.
Bir vefasız kula çattın;
Otağımı bozan gönül!

Gönül sana da kırgınım;
Zaten doğuştan yorgunum;
İflah olmaz bir vurgunum;
Özge can-ı üzen gönül!

KURT Oğlu, sitemi bırak;
Yaklaşıyor o son durak,
Cennet yeşil sense kurak;
Ahirette mizan gönül!

ŞAIR ÜŞÜMESİ

Güneş saklar yüzünü bulutlar perde perde
Mevsimlerde vefasız çare olmuyor derde
Yine hazan başladı yine yürek sancısı
Dökülürken her yaprak dala kalır yangısı

Şair üşümesi bu sanki tutmuyor kollar
Şimdi yolcudan mahrum sevdaya giden yollar
Şu gözlerim yoruldu ufku arşınlamaktan
Vazgeçmiyor anılar kalbi kurşunlamaktan

Bir zamanlar dediğin ayrılık ifadesi
Aşka aşık gönülün değişir mi kıblesi
Kapılar kapansa da gözüm arkada kalır
Vedaların tasası deli gönlümü alır

DEVİRİSABIK

Günün orta yerinde, karanlıkta oturur
Derme çatma düzenden medet uman dilenci
Erişilmez dağları ayağına getirir
Yetimin gerdanına inci dizer yalancı

Dilinde yılan zehri, ağzından ateş üfler
Gizleyemez kinini kendi halkını yuhlar

İşkenceyle merhamet birbirine girince
Vicdanı sabıkalı, kararları verince
Ateşleyip fitili, bam telini gerince
Haramiyle kol kola, bayram eder talancı

Kibri güzel gösterir. unuttur riyasını
Dünyaya sultan olmuş, anlatır rüyasını

KADIN GÜLDÜ

Bu sabah bir kadın öldü
Her gün bir kadın ölüyordu aynı yerde,
Çiğ düşerdi üzerlerine
Seher vaktinde yazgıya boyun eğen kelebek gibi...

Toplandı başına sevenleri;
Ağladılar,
Dövündüler,
Ama nafiyleydi gayretleri
Kaskatı yatıyordu kadın
Çimenlerin üstünde
Ve
Bir adam dokundu
Soğuk bedenine
Ne ağladı
Ne de dövündü.
Sadece dokundu
Gül tenine
Kadın güldü...

Beklediği de buydu sanki kadının...

Uzak bir ihtimaldi
Bir sonucu mu neydi bu fitratının!
Yaşarken göremediği huzur
Arzuladığı dokunuş
Çok yaman çelişkiydi ölümden sonraki vuslat
Kim bilebilirdi ki,
Kadın gülecek,

Kadın gül/dü
Adam/sa böcek...

KARA SEVDA KARASI

Varoluşla başlamış insanın imtihanı
Bu çekilen çileye bir isim bulamadım
Gün geçtikçe azalır damarda kurur kanı
Yaşıyor mu, ölü mü, bir isim bulamadım

Bilemiyorum sensiz nasıl alınır nefes
Göğünden yoksun kuşa yuva olur mu kafes
Sandım ki yangın değil gelip geçici heves
İçimdeki ateşe bir isim bulamadım

Yandığımı görenler sevda dedi adına
Çocuk yaşta baktım ben kül olmanın tadına
Kalbimi söküp verdim sebep olan kadına
Huri miydi melek mi bir isim bulamadım

Dünya tersine döner zaman mekan hiç olur

Karşılıksız sevdayı anlatması güç olur
Gece kaldırır amma gün yüzünde suç olur
Ölüm müdür kalım mı bir isim bulamadım

Kurtoglu bunun adı, kara sevda karası
Sen ölünce geçecek deli gönlün yarası
Bu alem nasıl alem varlık yokluk arası
Cennet mi cehennem mi bir isim bulamadım

DİL-İ MUHABBET

Umutla birlikte uyanan duygu
Cansıza can verir dil-i muhabbet
Ne olur ne olmaz tohumda kaygı
Kıştan sonra bahar el-i muhabbet

Güneşi görünce titreşir sular
Toprağın koynundan çıkar arzular
Yar döşünde bülbül uykuya dalar
Boram boram kokar gül-ü muhabbet

Yaz yağmuru düşer yar sinesine
Gelincik kaderi döner tersine
Tomurcuk ses verir arı sesine
Dertlere devadır bal-ı muhabbet

Rüzgârda salınır buğday başağı

Dağın eteğinde ebemkuşağı
Meleşir kuzular iner aşağı
Hasreti bitirir yol-u muhabbet

Kurtoğlu diyor ki ne güzel dünya
İster gerçek olsun isterse rüya
Hani şu uykudan uyanmak var ya
Yeniden doğuşun hal-i muhabbet

AŞK-I EBEDÎ

Muhabbet ehlinden feyzimi aldım
Yoktur düşmanlığa yer yüreğimde
Dünya sürgünüyüm uzaktan geldim
Sönmedi yangınlar kor yüreğimde

Sevinci de yalan hüznü de yalan
Suyun sızısıdır arkına kalan
Gözümde yaşları ummana salan
Dokundukça kanar nar yüreğimde

Kapı eşiğinde pencereimde güz
Ayaz-zede gönlüm buz tutuyor buz
Mahşere mi kaldı verdiğimiz söz
Bir hazin burukluk var yüreğimde

Çöl gülü kardelen birlikte yaşar
Tarifi imkansız boyumu aşar

Bu aciz kuluna hâd bilmek düşer
Aşk-ı ebedidir sır yüreğimde

Kurtoğlu insansın insanlık suçun
Manası derindir zerrenin için
Vakti haber verir ağaran saçın
Ab-ı ateş-zede kar yüreğimde

GECE

Gece demişiz,ğöğün kara peçesine
Gelip geçmiř güneş semadan henüz
Ve karanlığa serpiştirilmiş üç beş yıldız
Bir daha doğmayacak güneş
Babamın penceresine
Öyle ki; annemin penceresinden bakıyorum
řimdilik dünyaya

Ve temmuz geceleri serin ve sensiz
Belli ki; temmuzda gidecek usul usul
Haziran da gitmiřti çünkü habersiz.
Günler, aylar ve yıllar terk edip gidenler gibi
vefasız.
Sensizliğimden başka kimim var benim?

LAL-I VAHDET

Ne kadar uzak ihtimal varsa
Bir anda kapısını çalıyor insanın.
Kuşlar ölüyor
Ağaçlar çürüyor olduđu yerde
Rüzgardan merhamet beklemek nafile böyle
durumda
Yağmurun dövmesi de uyandıramıyor bu derin
uykudan ne fayda.
Sonra kokusunu yaymaktan vazgeçiyor çiçekler,
güller
Beli bükölüyor dünkü çocukların
Hayat denen bu zulüm karşısında

Ne inanç var, ne de itaat varlığına neden olana.

Varla yok arasına sıkışmış samimiyet
Aşkî İnkâr, kendini yüceltme gayreti acizlerde
Tanrılık taslamak da var işin içinde
Ve Allaha ayan her şey
Bildiğini bilmemek gibi bir imansızlık kol geziyor
Taşa dönmüş kalplerde.
Bilenle bilmeyen aynı kefedede münafığın gözünde.
Neyi ne için yarattın ya Rab
Tövbe estağfurullah Tövbe!

GÜL DULDASI!

Nerde durur dinlenir şu yaramaz kelebek.
Gül den güle konuyor çocuk gibi şen şakrak
Belli ki unutulmuş aklından çıkmış ölüm.
Ölüm dünya gerçeği çetrefilli yaşamak

Arap Kurt
Patlak Gözlü Kurbağa

Yine geldi tebelleş oldu
Yetim bir çocuğun iç burukluğu
Güneş eliyle eteğini toplarken

Anne babanın yokluğu şart mı
Evlatta yetim bırakır, sevgili de

Karanlık çöktü
Renkler kayboldu
Temmuz ağır ilerliyor nedense
Şiir ekiyorum taşa toprağa
Kimin neyine lazımsa
Neme lazım diyen gidiyor
Burunları bir karış havada

Toza dumana karıştı umut

Yitirdiğim yer belli değil
Su götürdü belki de
Patlak gözlü kurbağa mı yoksa?
Ya da daldan dala seken ala karga
Bilmiyorum işte, her neyse

Ellerim çamur
Üstüm başım gül kokusu
Yetim bir çocuğun iç burukluğu
Sancısı yüreğimde
Bir tek o kaldı
Giden günden geriye.

DİL-İ MUHABBET

Umutla birlikte uyanan duygu
Cansıza can verir dil-i muhabbet
Ne olur ne olmaz tohumda kaygı
Kıştan sonra bahar el-i muhabbet

Güneşi görünce titreşir sular
Toprağın koynundan çıkar arzular
Yar döşünde bülbül uykuya dalar
Buram buram kokar gül-ü muhabbet

Yaz yağmuru düşer yar sinesine
Gelincik kaderi döner tersine
Tomurcuk ses verir arı sesine
Dertlere devadır bal-ı muhabbet

Rüzgârda salınır buğday başağı
Dağın eteğinde ebemkuşağı
Meleşir kuzular iner aşağı
Hasreti bitirir yol-u muhabbet

Kurtoğlu diyor ki ne güzel dünya
İster gerçek olsun isterse rüya
Hani şu uykudan uyanmak var ya
Yeniden doğuşun hal-i muhabbet

[ÇORUM © 1998 Mahmut Selim GÜRSEL , Creative Commons Attribution-NonCommercial-ShareAlike 4.0 International](#) lisansı altında yayınlanmaktadır. CC BY NC SA 4.0

